

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **P. K.**, zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem, se sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 1191/40a, Olomouc, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 8. 2021, č. j. KUOK 84406/2021, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě - pobočky v Olomouci ze dne 28. 4. 2023, č. j. 72 A 35/2021 - 35,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Včas podanou kasační stížností napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Ostravě - pobočky v Olomouci (dále jen „krajský soud“), jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 8. 2021. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 28. 4. 2021, č. j. SMOL/095191/2021/OARMV/PZP/Sla, jímž byl stěžovatel uznán vinným z úmyslného spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu vozidel na pozemních komunikacích. V textu podání stěžovatel uvádí, že je zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem a jako přílohu avizuje plnou moc pro jeho zastupování ve věci, aniž by taková listina byla ke kasační stížnosti skutečně připojena.

[2] Ze soudního spisu krajského soudu však Nejvyšší správní soud zjistil, že na čl. 5 je uložena plná moc udělená stěžovatelem advokátu Mgr. Václavu Voříškovi ze dne 15. 10. 2021. V textu plné moci se uvádí, že je udělena „*k zastupování ve všech řízeních souvisejících s řízením vedeným u Magistrátu města Olomouce pod spisovou značkou*“

S-SMOL/146407/2019/OARMV/3. Těmito souvisejícími řízeními jsou zejména řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, řízení o kasační stížnosti. Zmocnění je uděleno k tomu, aby advokát vykonával veškeré procesní úkony, tedy zejména podával žaloby, návrhy, stížnosti a žádosti, podával veškeré opravné prostředky nebo námitky a vzdával se jich a v této souvislosti vymáhal nároky a plnění.“ Zároveň ovšem nepřehlédl, že přípisem ze dne 8. 2. 2023 (čl. 33 soudního spisu) stěžovatel soudu sdělil, že „zrušuje zmocnění Mgr. Václava Voříška a dále bude ve věci vystupovat nezastoupen.“ Učinil tak z důvodu „vyloučení dalších procesních obtíží“. K identifikaci věci uvedl správně číslo spisové značky 72 A 35/2021.

[3] Při posuzování otázky, zda je stěžovatel zastoupen v probíhajícím řízení o kasační stížnosti, vycházel Nejvyšší správní soud z následujících úvah. Plná moc udělená stěžovatelem advokátu Mgr. Václavu Voříškovi je pro účely správního řízení plnou mocí podle § 33 odst. 2 písm. b) správního řádu. Tato plná moc je pak rozšířena i na jednotlivá navazující soudní řízení při přezkumu správních rozhodnutí vydaných ve věci. Při výkladu projevu vůle stěžovatele obsaženého v jeho podání ze dne 8. 2. 2023 pak Nejvyšší správní soud vycházel z definice věci v soudním řízení správním - zde se věcí rozumí přezkum správního rozhodnutí, k němuž je věcně příslušný krajský soud. Jestliže tedy stěžovatel odvolal plnou moc udělenou advokátu Mgr. Václavu Voříškovi s tím, že se bude ve věci (označené řádně i číslem spisové značky) zastupovat sám, jedná se o odvolání plné moci pouze ve vztahu k tomuto konkrétnímu řízení o žalobě. Ostatní části plné moci tak zůstávají nedotčeny. Uvedenému výkladu ve prospěch stěžovatele ostatně svědčí i výše citovaný text jeho kasační stížnosti, v němž shodně uvádí, že je pro řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem. Nedostatek průkazu plné moci proto nebylo třeba odstraňovat. Nejvyšší správní soud tak uzavřel, že stěžovatel pro řízení o kasační stížnosti podmínku povinného zastoupení advokátem splňuje.

[4] Stěžovatel podal kasační stížnost, aniž by uhradil soudní poplatek. Nejvyšší správní soud ho proto prostřednictvím zástupce usnesením ze dne 15. 6. 2023, č. j. 3 As 113/2023 - 12, k úhradě soudního poplatku vyzval a stanovil mu k tomu lhůtu 15 dnů od doručení usnesení. V usnesení ho současně poučil o následcích, které nastanou, nezaplatí-li soudní poplatek nebo zaplatí-li jej pozdě.

[5] Podle § 47 písm. c) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích soud vyzve poplatníka k zaplacení poplatku, nebyl-li tento poplatek zaplacen společně s podáním kasační stížnosti, a určí mu k tomu lhůtu alespoň 15 dnů; výjimečně může určit lhůtu kratší. Podle stejného ustanovení soud po marném uplynutí této lhůty řízení zastaví; k zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty přitom nepřihlíží.

[6] Usnesení s výzvou k zaplacení soudního poplatku bylo stěžovateli doručeno prostřednictvím zvoleného zástupce do jeho datové schránky dne 16. 6. 2023. Poslední den stanovené patnáctidenní lhůty připadl na sobotu dne 1. 7. 2023. Podle § 40 odst. 3 věty první

pokračování

s. ř. s. však platí, že případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Posledním dnem lhůty pro zaplacení soudního poplatku proto v předložené věci bylo pondělí dne 3. 7. 2023. Stěžovatel v této lhůtě soudní poplatek za kasační stížnost nezaplatil, nepožádal o osvobození od poplatkové povinnosti a ani soudu nesdělil žádné okolnosti, které by osvědčily, že tento soudní poplatek nemohl bez své viny zaplatit. Lhůta k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnosti proto 3. 7. 2023 uplynula marně.

[7] Jelikož stěžovatel soudní poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatil, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona zastavil.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 3. srpna 2023

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu